

Några av MRA-gruppens ungdomar med de svenska och övriga nordiska flickorna i mitten.

Schwungfull MRA-show

Ungdom från fjorton länder gav på måndagskvällen i Östlyckeskolan en uppvisning i sångglädje och ungdomlig entusiasm. Det var MRA:s — Moralisk upp- rustning — Europashow som framfördes, och de som gjorde det var ett 60-tal ungdomar, besjälade av en stor idé och en god vilja över alla gränser. Ungdomarna hade gett sig ut att predika för en förstockad mänsklighet, och det de predikade — ett uppvaknande ur slö, loj likgiltighet för omvärlden — har de alldeles uppenbart stor anledning att framföra.

Luta er ut! var föreställningens titel, och uppmaningen är stick i stäv mot den internationella uppmaning "Luta er icke ut!" som står att läsa i tågen, och som utgör en varning till passagerarna. Det är denna varning som inspirerat till titeln. De turnerande ungdomarna vill att vi skall luta oss ut, titta över kanten, se oss omkring och upptäcka hur det står till bland människorna och i världen. Det är visserligen farligt att luta sig ut — farligt för vårt lugn och vår självbelåtenhet, men skall världen räddas, säger man, så måste vi alla hjälpa till. Vi i Europas industriländer, vi besuttna, har ett ansvar som vi inte kan komma ifrån, och det är detta ansvar som ungdomarna vill väcka oss till medvetande om.

Ungdomarna i gruppen är helt uppfyllda av sin mission, och några av dem berättade från scenen om motivet för sin uppfattning och om hur de beslutat sig för att gå ut till u-länderna för att göra en insats i det nödvändiga och viktiga uppbyggnadsarbetet.

Sextio ungdomar från fjorton länder, däribland några svenskar, det betyder många olika språk. Detta skapade dock inga kontaktsvårigheter. När så krävdes anlätades tolk, medan sångtexterna projicerades. Det hela fungerade utmärkt.

Hela föreställningen fungerade för övrigt tillfredsställande. Det

var en rivig och svängig musik, många fina röster där man kunde särskilja en som stod långt ovan de övriga, den lilla postfröknen Sylvie Haller från Schweiz, och en väl samövad sånggrupp. Det var vidare god regi som genom ett varierat rörelsemönster gav liv och rytm åt framträdandet.

Idén till shown föddes i MRA:s högkvarter Caux i Schweiz. För MRA är teater ingen ny verksamhet. När Peter Howard för en del år sedan var ledare av rörelsen var just teater ett av de mest kontaktskapande medlen mellan rörelsens förespråkare och publiken. Det var under denna tid rörelsen förvärvade Westminster-teatern vid Whitehall i London, där föreställningen i Östlyckeskolan först visades i premiär. Peter Howard var för övrigt själv dramatiker och skrev ett antal pjäser.

Så gott som alla i gruppen är amatörer, endast någon enstaka har haft teaterkontakt tidigare. De har trimmats av Howard Rey-

nolds, som gett föreställningen ett rivigt tempo med slagkraft och snärtighet i utförandet. Musiken har moderna, schwungfulla rytmer, och den är till stor del komponerad av Brian Easdale. För rytmen och rörelsen i sceneriet svarar koreografen Frances Cameron.

Kammarherre James Dickson introducerade gruppen och redogjorde för idén med denna ungdomssatsning.

Ungdom som vänder sig till ungdom, har det sagts i samband med MRA-gruppens framträdande.

Men var fanns ungdomen i Alingsås? I den fåtaliga publiken kunde inte en person under tjuugoårsåldern upptäckas, förutom ett barn omkring tio.

Var fanns skolungdomen och de kristna ungdomsskarorna på måndagskvällen? Inte i Östlyckeskolan aula i varje fall.

SVEA WIJK.